
[2015-19-RE](#)

CAUSA 2015-19-RE

(Castellanos c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 284-2015. Recurs d'empara

Aute del 22 de desembre del 2015

BOPA núm. 6, del 20 de gener del 2016

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 d'octubre del 2015, per la representació processal del Sr. Jean François Castellanos mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2015 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2015-19-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2015;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

Antecedent únic

El 27 d'octubre del 2015, la representació processal del Sr. Jean François Castellanos va formular un recurs de súplica en què manifesta que, pel que fa a la vulneració del dret a un judici de durada raonable, discrepa del fet que hagi realitzat pràctiques dilatòries utilitzant tots els recursos al seu abast. Reitera que, a partir del 2005 es van portar a terme poques diligències i tràmits fins a la celebració del judici l'any 2014 i que els recursos interposats van ser estimats, per consegüent, els desencerts judicials, no poden ser considerats com una tàctica dilatòria, sinó un ús encertat del seu

dret a la defensa. Així mateix, aquesta part manifesta que, exceptuant l'acte del judici, al qual no va comparèixer per malaltia (i que no es va suspendre), sempre va acudir quan va ser cridat, afegint que les dilacions ja s'havien produït durant la tramitació de la causa i abans del judici, és a dir, entre l'any 2005 i l'any 2014.

Conclou que aquesta part no ha contribuït en allargar la durada del procés i les dilacions produïdes en el mateix han de ser imputades a l'Administració de Justícia i no al recurrent.

Pel que fa a la vulneració dels drets continguts als articles 14 i 15 de la Constitució, relatius al dret a la intimitat, en el seu vessant de la no revelació d'informació bancària, i al secret de les comunicacions, la part recurrent addueix que les qüestions que planteja en el seu recurs són de rang constitucional i no una mera aplicació i interpretació de l'ordenament jurídic o de valoració de les proves, i considera que aquestes vulneracions han de ser examinades per aquest Tribunal.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que estimi aquest recurs de súplica, que revoqui l'aute impugnat i que doni continuïtat al recurs d'empara interposat en el seu dia.

Fonament jurídic únic

L'escrit de súplica ha estat presentat contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2015, el qual no va admetre a tràmit el recurs d'empara interposat contra la sentència del 29 d'octubre del 2014, dictada pel Tribunal de Corts i contra la sentència del 27 de març del 2015 i l'aute del 26 de maig del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia. El recurs d'empara tenia com a objectiu demanar la protecció dels drets constitucionals del recurrent a tenir un judici d'una durada raonable, a la intimitat i al secret de les comunicacions, reconeguts, respectivament, als articles 10, 14 i 15 de la Constitució.

L'estimació d'un escrit de súplica contra un aute d'inadmissió a tràmit d'un recurs d'empara queda condicionat al fet que el recurrent presenti nous elements de dret o exposi uns fets nous que hagin arribat al seu coneixement amb posterioritat a la decisió judicial i que, per tant, no haguessin pogut ser valorats pel Tribunal Constitucional en la tramitació del recurs d'empara.

En aquest cas, però, el recurrent no afegeix cap fet nou i insisteix en consideracions i arguments idèntics presentats en el recurs d'empara, raó per la qual aquest Tribunal no pot accedir a la súplica presentada.

No obstant això, pel que fa als drets a la intimitat i al secret de les comunicacions, el considerant segon de la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia estableix com a fet provat l'autorització expressa al director de la sucursal bancària, perquè donés el seu nom a la Sra. Van Duijn. Novament cal recordar que el Tribunal Constitucional actua sotmès només a la Constitució i a la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la qual en el seu article 91 estableix que "*Sens perjudici d'allò que disposa l'article 35.2 d'aquesta Llei [la LQTC], el Tribunal considera fets provats els que figurin amb aital caràcter a la causa recorreguda*". L'admissió i la valoració de les proves

corresponen, en exclusiva, als òrgans judicials de la jurisdicció ordinària, de la mateixa manera en què la controvèrsia entre les parts es realitza només davant d'aquesta mateixa jurisdicció.

Aquest Tribunal pot entrar a conèixer del tema de les proves en casos com, per exemple, que hagi estat denegada la pràctica d'alguna prova que sigui indispensable per a la resolució final o bé que no s'hagi realitzat contradicció en la pràctica de les proves; en què caldria que el recurrent hagués aportat indicis concrets i suficients, és a dir, quan s'haguessin produït mancances processals fonamentals. Però, en cap cas, el Tribunal Constitucional pot realitzar una nova valoració de les proves practicades.

Pel que fa al dret a un judici de durada raonable (article 10.2 CA), l'aute del 13 d'octubre del 2015, dictat en aquesta mateixa causa pel Tribunal Constitucional, ja va recordar que el dret a un judici de durada raonable està formulat constitucionalment "*com un concepte jurídic indeterminat, perquè el seu contingut (la durada "raonable" del procés) no està prefixat ni en termes temporals (durada) ni amb cànons precisos i determinats ("raonabilitat de la durada")*". Aquesta mateixa sentència recordava que existeixen "*uns estàndards d'enjudiciament que permeten determinar quan ens trobem davant d'una durada excessiva, no justificada o no raonable dels processos. Aquests estàndards d'enjudiciament es refereixen a la naturalesa de la causa, a la seva complexitat, a la durada mitjana dels casos similars i, sobretot, al comportament o a l'actitud en el procés dels litigants i de les autoritats públiques, judicials o no judicials*". És sobre aquests criteris que el Tribunal Constitucional va dictar l'aute de referència.

El procés ha trigat temps a concloure degut a factors diversos. Però, en tot cas, un d'ells ha estat també el comportament del recurrent: no consta que en cap moment de la tramitació hagués instat a una major celeritat del procediment, a diferència de la demanda d'una major agilitat que en diversos moments demanava l'acusació privada quan a judici d'aquesta, el procediment anava massa lent. Sembla com si les parts haguessin tingut una valoració diferent sobre el ritme del procediment. En tot cas, el recurrent ha participat en l'establiment del *tempo* del procediment i ha contribuït a la llarga duració del cas amb l'ús de pràctiques dilatòries amb tots els recursos i mitjans que el dret li permetia. Amb independència del ritme lent i discontinu en què el judici va avançar, el cert és que el recurrent mai no va urgir tampoc a donar-li més rapidesa. Esmenta diversos moments en què l'altra part instava a una major celeritat, però no que ell realitzés una activitat semblant.

Cal doncs, desestimar aquest recurs de súplica per tots els motius exposats.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Jean François Castellanos contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2015 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2015-19-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 22 de desembre del 2015.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta

Isidre Molas Batllori

Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses
Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat